

Déu tot ho pot

Dij, 24/03/2011 per Jordi López Camps

[Vita Moleskine](#)

El meu comentari d'avui està influït pel salm 113(112) propi de les vespres d'avui, vigília de l'Anunciació del Senyor.

*Servents del Senyor, lloeu-lo,
lloeu el nom del Senyor.
Sigui beneït el nom del Senyor
ara i per tots els segles.
Des de la sortida del sol fins a la posta
lloeu el nom del Senyor.
El Senyor és excels per damunt de tots els pobles,
la seva glòria s'eleva més enllà del cel.
Qui és com el Senyor, el nostre Déu?
Té molt amunt el seu tron
i des d'allí s'inclina
per veure el cel i la terra.
Aixeca de la pols el desvalgut,
treu el pobre de la cendra,
per asseure'l entre els poderosos,
els poderosos del seu poble.
La qui vivia estèril a casa,
la fa mare feliç amb els fills.*

Sempre m'ha impressionat aquest salm. És un dels salms integrat en la meua biografia personal perquè era un salm que molts dies escoltava, en una cinta gravada pels monjos de Montserrat, quan a l'acabar de la feina tornava a casa en cotxe. Crec que aquest salm sintetitza la raó moral del meu compromís social i polític: *"Aixeca de la pols el desvalgut, treu el pobre de la cendra, per asseure'l entre els poderosos, els poderosos del seu poble"*. El salmista em dóna esperança que això serà així perquè Déu està atent al que passa a la terra, *"té molt amunt el seu tron i des d'allí s'inclina per veure el cel i la terra"* i la seva mirada tot ho transforma i aconsegueix allò que sembla impossible *"la que vivia estèril a casa la fa mare feliç amb els fills"*. Per això cal lloar al Senyor amb la mateixa força i entusiasme que té el salmista.